Cum pot iubi mai mult? – OSHO

Iubirea îşi este sufiecientă sieşi. Nu are nevoie de îmbunătățiri. Este perfectă aşa cum este; nu este menită în nici într-un fel să fie mai perfectă decât este.Chiar şi această dorință arata o neînțelegere a iubirii şi a naturii sale. Puteți avea un cerc perfect? Toate cercurile sunt perfecte; dacă nu sunt perfecte, nu sunt cercuri.

Perfecțiunea este intrinsecă pentru un cerc şi aceasi lege se aplică şi iubirii. Nu puteți iubi mai puțin, nu puteți iubi mai mult-pentru că nu este o cantitate. Este o calitate, care este nemăsurabila.

Chiar întrebarea demonstrează că nu ai experimentat niciodată iubirea şi încerci să-ți ascunzi lipsa de iubire în dorința de a şti "cum pot iubi mai bine". Nimeni care cunoaşte iubirea nu poate pune o astfel de întrebare. Iubirea trebuie să fie înțeleasă, nu ca o infatuare biologica-acest lucru este lascivitate.Acest lucru există în toate animalele; nu este nimic special în legătură cu asta; există chiar şi în copaci. Este felul naturii de a se reproduce. Nu este nimic spiritual în lascivitate şi nimic special uman. Deci primul lucru este să faceți o distincție clară între lascivitate şi iubire. Lascivitatea este o pasiune oarbă; iubirea este parfumul unei inimi tăcute, în pace, meditative.

Iubirea nu are nimic de-a face cu biologia sau chimia sau hormonii.

Iubirea este zborul conştiinței voastre către tărâmuri înalte, dincolo de materie şi corp.

În momentul în care înțelegeți iubirea că pe ceva transcedental, atunci iubirea nu mai este o întrebare fundamentală. Întrebarea fundamentală este cum să transcenzi corpul, cum să cunoşti ceva din interiorul tău care este dincolo-dincolo de ceea ce este măsurabil.

Acesta este sensul cuvântului materie. Vine dintr-o rădăcină sanscrită, matra, care înseamnă măsurare; înseamnă că este ceva ce poate fi măsurat. Cuvântul materie vine din aceasi rădăcină. Întrebarea fundamentală este cum să mergi dincolo de ceea ce este măsurabil şi să intri în nemăsurabil. Cu alte cuvinte, cum să treci de materie şi să-ți deschizi ochii către o conştiință mai expandata. Şi nu există nici o limită pentru constiinta-cu cât devii mai conştient, cu atât mai mult realizezi cât de multe sunt posibile în viitor. Cum ajungi la un vârf, un alt vârf se arătă în fața voastră.

Este un pelerinaj etern.

Iubirea este un produs al înălțării conștiinței.

Este exact ca și parfumul unei flori.

Nu-l căutați la rădăcini;nu se afla acolo. Biologia voastră sunt rădăcinile voastre; conștiința voastră sunt florile voastre.

Cum deveniți din ce în ce mai deschişi ca un lotus al conştiinței, veți fi surprinsi-vă reantoarceti-de o experiență uimitoare, care nu poate fi numită decât iubire. Sunteți atât de plini de fericire, atât de plini de binecuvântare şi fiecare fibră a ființei voastre dansează în extaz! Sunteți exact ca un nor de ploaie care vrea să plouă.În momentul în care debordați de binecuvântare, un dor uimitor creşte în voi pentru a-l împărtăşi.

Iubirea nu este ceva pe care să o poți lua de la cineva care nu și-a atins binecuvantarea-şi aceste este misterul întregii lumi.

Toată lumea doreşte să fie iubit şi pretinde că iubeşte.

Nu puteți iubi pentru că nu ştiți ce este conştiința.

Voi nu ştiți satyam, shivam, sundram; voi nu ştiți adevărul, experienta divinului şi parfumul frumuseții. Sunteți atât de goi... Nimic nu creşte în ființă voastră, nimic nu este verde. Nu există flori în interiorul vostru; primăvara voastră încă nu a apărut.

Iubirea este un produs. Când apare primăvara şi începeți dintr-o dată să înfloriți şi realizați potențialul parfum, împărtăşiți acel parfum, acea grație, împărtăşind acea frumusețe înseamnă iubire. Eu nu vreau să vă rănesc dar nu am altă soluție, trebuie să vă spun adevărul: nu ştiți ce este iubirea.

Nu puteți şti pentru că nu ați pătruns profund în conştiință voastră. Nu v-ați experimentat pe voi înşivă, nu ştiți nimic despre cine sunteți. În această orbire, în această ignorantă, în această inconştientă, iubirea nu creşte. Acest lucru este un deşert în care voi trăiți. În acest întuneric, în acest deşert, nu există nici o posibilitate ca iubirea să înflorească. În primul rând trebuie să fiți plini de lumină şi plini de bucurie-atat de plini încât să vă copleşească. Acea energie copleşitoare este iubirea. Atunci iubirea este cunoscută ca cea mai măreață perfecțiune din lume. Nu este niciodată prea puțină şi niciodată prea multă.

Chiar propria educație este atât de nevrotică, atât de bolnavă psihologic încât distruge toate posibilitățile creşterii interioare. Sunteți învățați încă de la început să fiți perfecționişti şi apoi voi în mod natural vă aplicați ideile perfecționiste în toate lucrurile,

chiar şi în iubire. Zilele trecute am descoperit o declarație: un perfecționist este o persoană care îndura multe dureri şi oferă şi mai multe dureri celor din jur. Şi rezultatul este o lume mizerabilă. Toți oamenii încearcă să fie perfecți. Şi în momentul în care cineva începe să încerce să fie perfect, el începe să se aştepte ca altcineva să fie perfect. El începe să condamne lumea, să umilească oamenii. Asta au făcut aşa zişii sfinți de-a lungul vremurilor. Asta v-au făcut religiile voastre-v-au otrăvit ființă cu ideea perfecțiunii. Pentru că nu puteți fi perfecți, începeți să vă simțiți vinovați, vă pierdeți respectul față de voi înşivă. Şi omul care şi-a pierdut respectul față de el însuşi, şi-a pierdut demnitatea de a fi uman.

Mândria voastră a fost distrusă, umanitatea voastră a fost distrusă de un cuvânt frumos: perfecțiunea. Omul nu poate fi perfect. Da, există ceva ce omul poate experimenta, dar este dincolo de concepția obişnuită a omului. Dacă omul experimentează deasemenea divinul, el nu poate cunoaşte perfecțiunea. Perfecțiunea nu este ca o disciplină; nu este ceva ce puteți practica.Nu este ceva ce trebuie repetat.Dar acest lucru este predat fiecăruia şi rezultatul este o lume de ipocriți care ştiu foarte bine că sunt goi în interior dar ei continuă să pretindă tot felul de calități care nu sunt decât cuvinte goale.

Când spuneți cuiva "te iubesc", v-ați gândit vreodată ce înseamnă? Este doar o infatuare biologică între două sexe?

Atunci odată ce v-ați satisfăcut apetitul animalic, toată aşa-zisa iubire va dispărea. Nu era decât o foame şi v-ați împlinit foamea şi ați terminat.Aceasi femeie care era cea mai frumoasă din lume, acelaşi bărbat care arata că Alexandru cel mare-incepeti să vă gândiți cum să scăpați de el. Va fi foarte înălțător să înțelegeți această scrisoare scrisă de Paddy către preaiubita să Maureen: "Draga mea Maureen, de dragul tău aş urca cel mai înalt munte şi aş înota în cea mai adâncă mare. Aş îndura orice dificultate pentru a petrece un moment langa tine. Iubitul tău, Paddy.

Post scriptum: Voi veni să te văd vineri seara dacă nu plouă."

În momentul în care spui cuiva "te iubesc", voi nu ştiți ce spuneți. Nu ştiți că nu este decât lascivitate, ascunsă după un cuvânt frumos, iubirea. Va dispărea. Este foarte momentan. Iubirea este ceva etern. Este experimentarea lui Buddha, nu a oamenilor inconştienți de care lumea este plină.

Doar câțiva oameni au cunoscut ce este iubirea şi aceşti aceiaşi oameni sunt cei mai treziți, cei mai iluminați, cele mai înalte vârfuri ale conştiinței umane.Dacă vreți să cunoaşteți cu adevărat iubirea, uitați iubirea şi amintiți-vă de meditație. Dacă doriți să aduceți trandafiri în grădina voastră, uitați de trandafiri şi aveți grijă de tufişuri. Îngrijiți-i, stropiți-i cu apă, aveți grijă să aibă cantitatea potrivită de soare, apă. Dacă totul este îngrijit cum trebuie, în tonul potrivit, trandafirii sunt destinați să apară. Nu îi puteți aduce mai devreme, nu îi puteți forța să se deschidă mai devreme. Şi nu-i puteți cere unui trandafir să fie mai perfect. Ați văzut vreodată un trandafir care să nu fie perfect? Ce vreți mai mult decât atât? Fiecare trandafir în unicitatea sa este perfect. Dansând în vânt, în ploaie, în soare...nu puteți vedea frumusețea imensă, fericirea absolută: un trandafir obişnuit radiază splendoarea ascunsă a existenței. Iubirea este trandafirul din ființa voastră. Dar pregătiți-vă fiinta, concediati-vă întunericul şi inconştiența. Deveniți din ce în ce mai alerți şi conştienți şi iubirea va veni în acordul propriu, în timpul propriu. Nu trebuie să vă îngrijorați pentru acest lucru. Şi oricând vine este întotdeauna perfect. Iubirea este o experiență spirituală care nu are nici o legătură cu sexele şi nici cu corpurile, ci are legătură cu ființa interioară.

Dar voi nici măcar nu ați intrat în propriul templu. Voi nu ştiți deloc cine sunteți şi încercați să aflați cum să iubiți mai bine. În primul rând fiți voi înşivă; în primul rând cunoaşteți-vă pe voi şi iubirea va veni ca o recompensă. Este o recompensă de dincolo. Va adumbreşte că soarele pe flori... va umple ființa. Şi continuă să vă adumbrească şi aduce un dor enorm de a împărtăşi. În limbajul uman acea împărtăşire poate fi descrisă doar prin cuvântul iubire. Nu spune prea mult, dar indica direcția corectă. Iubirea este umbră conştiinței. Fiți mai conştienți şi iubirea va veni la voi. Este un oaspete care vine, care vine inevitabil la cei care sunt pregătiți pentru a o primi. Dar voi nu sunteți măcar pregătiți să o recunoaşteți. Dacă iubirea apare la usa voastră, nu o veți recunoaşte. Dacă iubirea va bate la uşă, s-ar putea să găsiți o mie şi una de scuze; poate gândiți că este un vant puternic, sau o altă scuză; nu ați deschide uşa. Şi chiar dacă ați deschide uşa, nu ați recunoaşte iubirea pentru că nu ați mai văzut niciodată iubire; cum ați putea-o recunoaşte? Nu puteți recunoaşte decât ceea ce cunoaşteți.Când iubirea vine pentru prima data şi va umple ființa, sunteți pur şi simplu copleşiți şi intrigați. Nu ştiți ce se întâmplă. Ştiți că inima vă dansează, ştiți că sunteți înconjurați de muzică celestă,

cunoaşteți parfumuri pe care nu le-ați mai cunoscut până acum. Dar durează ceva timp pentru a pune cap la cap aceste experiențe şi pentru a vă aminti că poate aşa se simte iubirea. Încet încet, se înfiripă în ființă.Doar misticii cunosc iubirea. În afară misticilor, nu există nici o altă categorie de ființe umane care să fi experimentat vreodată iubirea. Misticii au monopolul asupra iubirii. Dacă doriți să cunoaşteți iubirea, va trebui să intrați în lumea misticilor. Iisus a spus "Dumnezeu este iubire". El a făcut parte dintr-o şcoală a misterelor, eseniana, o şcoală antică a misterelor. Dar probabil că nu a absolvit şcoala misterelor, pentru că ceea ce spune el nu este corect. Dumnezeu nu este iubire, iubirea este Dumnezeu - şi diferența este enormă; nu este doar o schimbare de cuvinte. În momentul în care spui Dumnezeu este iubire, spui pur şi simplu că iubirea nu este decât un atribut al lui Dumnezeu. El este deasemenea şi înțelepciune, compasiune, iertare, poate fi un milion de lucruri în afară de iubire; iubirea nu este decât unul dintre toate atributele lui Dumnezeu. Şi de fapt, chiar să o faci un mic atribut al lui Dumnezeu este foarte irațional şi ilogic, pentru că dacă Dumnezeu este iubire, atunci el nu poate fi "doar".

Dacă Dumnezeu este iubire atunci el nu poate fi destul de crud pentru a-i trimite pe păcătoşi în iad. Dacă Dumnezeu este iubire atunci Dumnezeu nu poate fi legea. Un mare mistic, Sufi, a arătat o mai mare înțelegere decât Iisus când a spus "voi merge înainte fiind eu însumi. Nu voi fi atent la nici un preot sau învățător, pentru că am încredere că iubirea lui Dumnezeu îmi este deajuns; nu pot comite un păcat care să poată fi mai mare decât iubirea sa. Deci de ce să-mi fac griji? Mâinile noastre sunt mici şi păcatele noastre sunt mici. Raza noastră de acțiune este mică; cum să comitem păcate pe care iubirea lui Dumnezeu să nu le poată ierta? Dacă Dumnezeu este iubire, atunci el nu poate fi prezent în ziua judecății pentru a alege sfinții şi a arunca milioanele şi milioanele de oameni rămaşi într-un iad pentru eternitate". Învățăturile esenienilor erau exact opusul; Iisus le citează greşit. Poate nu era destul de împământat în învățăturile lor. Învățăturile lor erau "Iubirea este Dumnezeu". Este o diferență imensă. Acum Dumnezeu devine doar un atribut al lui Dumnezeu; acum Dumnezeu devine doar o calitate a imensei experiențe a iubirii. Acum Dumnezeu nu mai este o persoană ci doar o experiență a celor care au cunoscut iubirea. Acum Dumnezeu devine secundar iubirii. Şi eu vă spun că eseienii aveau dreptate.

Iubirea este valoarea ultimă, înflorirea finală.

Nu există nimic dincolo de ea; de aceea nu o puteți perfecționa. De fapt, înainte de a o obține, va trebui să dispăreți. Când iubirea va fi acolo, voi nu veți mai fi acolo.

Un mare mistic din est, Kabir, are o declarație foarte semnificanta - o declarație care poate fi făcută doar de cineva care a experimentat, care a realizat, care a intrat în sanctuarul interior al realității ultime. Declarația este "am căutat adevărul, dar este ciudat să spun că, atât timp cât căutarea era acolo, adevărul nu a fost găsit. Şi când adevărul a fost găsit, am privit în jur...eu eram absent. Când adevărul a fost găsit, căutătorul nu mai era; şi când căutătorul era, adevărul nu era nicăieri".

Adevărul şi căutătorul nu pot exista împreună. Voi şi iubirea nu puteți exista împreună. Nu este posibilă o coexistentă. Ori voi, ori iubirea, puteți alege. Dacă sunteți pregătiți să dispăreți, să vă topiți şi să fuzionați, lăsând în urma doar o conştiință pură, iubirea va înflori. Nu o puteți perfecționa pentru că nu veți fi prezenți. Şi nici nu are nevoie de perfecționare; întotdeauna vine perfectă. Dar iubirea este unul dintre acele cuvinte pe care toată lumea îl foloseşte şi nimeni nu îl înțelege. Părinții îşi spun copiilor "noi va iubim" şi ei sunt oamenii care îşi distrug copiii. Ei sunt oamenii care dau copiilor lor tot felul de prejudecăți, tot felul de superstiții moarte. Ei sunt oamenii careîşi împovărează copiii cu o mulțime de prostii pe care multe generații le-au cărat şi care sunt transmise din tata în fiu. Nebunia continuă... devenind monstruasa. Totuşi, toți părinții cred că îşi iubesc copiii. Dacă într-adevăr şi-ar iubi copiii, nu şi-ar dori ca aceştia să fie imaginea lor, pentru că ei sunt nefericiți şi nimic altceva.

Care este experiența lor de viață? Mizerie pură, suferință... viața nu a fost o binecuvântare pentru ei, ci un blestem. Şi totuşi în continuare ei doresc ca şi copiii lor să fie exact la fel ca şi ei. Am fost un oaspete într-o familie. Stăteam seara în grădina lor. Soarele apunea şi era o seară frumoasă, liniştită. Păsările se întorceau în copaci, şi copilul mic al familiei stătea lângă mine. L-am întrebat "stii cine eşti?" Şi copiii sunt mult mai clari, percep mai bine decât adulții, pentru că adulții sunt stricați, corupți, poluați cu tot felul de ideologii, religii. Acel copil mic m-a privit şi a spus "imi pui o întrebare foarte dificila". Am spus "ce este atât de dificil la aceasta întrebare?" El a spus "dificultatea constă în faptul că sunt singurul copil al părinților mei, şi de când îmi pot aminti, oricând venea câte un oaspete, cineva îmi spunea că ochii mei arată că ai tatălui

meu, altcineva îmi spunea că naşul meu arată cu cel al mamei mele, că faţa mea arată cu cea a unchiului. Deci nu ştiu cine sunt pentru că nimeni nu îmi spune că ceva ar semăna cu mine". Dar asta s-a întâmplat cu fiecare copil. Voi nu lăsaţi copilul să se experimenteze singur, şi nu lăsaţi copilul să devină el însuşi. Voi încărcaţi copilul cu propriile ambiţii neamplinite. Fiecare părinte doreşte ca şi copilul său să fie imaginea sa. Dar un copil are un destin al său; dacă el devine imaginea ta, el nu va deveni niciodată el însuşi.

Sursa: http://caleaiubirii.blogspot.com/2011/06/cum-pot-iubi-mai-mult-osho.html